

RESSÒ DE LA PARAULA

MATERNITAT (IV)

Concebre i donar a llum la Paraula

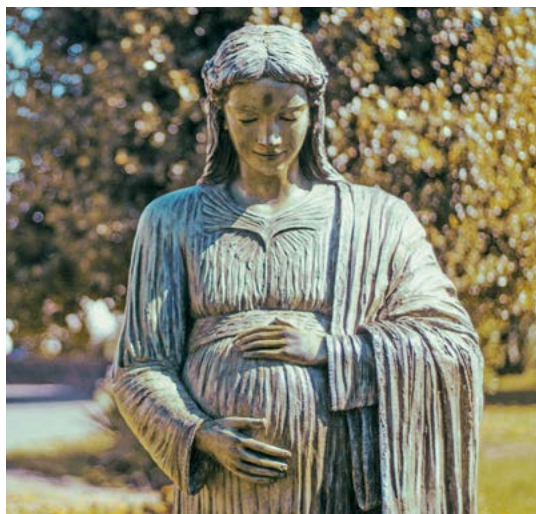

L' experiència de ser mare conté una tal riquesa que ha servit al llarg de la història per a explicar misteris profunds. Ho podem verificar en la història de les religions i de la cultura en general (les cosmogonies, mites, etc.). Si perdéssim de vista la maternitat, ens veuríem privats d'una de les claus essencials que la humanitat ha utilitzat per a entendre's a si mateixa.

Aquest fet és especialment clar en l'àmbit de la nostra fe. La maternitat hi és sempre present a l'hora d'explicar el que creiem i vivim. No podia ser d'una altra manera.

Celebrar el «Dia de la Paraula» significa girar la mirada, una vegada més, amb la ment i el cor a la Bíblia, a la Sagrada Escripura, com a Paraula de Déu. Déu s'adreça a nosaltres dialogant, a través d'uns textos. Alguns d'aquests textos es proclamen en la Missa acompanyats per l'expressió «Paraula de Déu!», a la qual responem amb alegria «Us lloem, Senyor!». Déu ens parla i nosaltres responem... també amb la vida.

Aquest fet admirable, el diàleg entre Déu i nosaltres, es verifica constantment en la nostra vida cristiana (tot acte evangelitzador, educació, catequesi, anunci, litúrgia, oració, meditació, etc.) i mereix ser ben entès. El genial intèrpret de la Bíblia en l'antiguitat (s. II), Orígenes, comentant el llibre de l'Èxode, explicava aquesta meravellosa comunicació de la Paraula de Déu en l'Escripura, mitjançant la imatge de la maternitat.

«No podràs oferir a Déu alguna cosa del teu pensament, o de la teva paraula, tret que abans hagi concebut en el teu cor l'Escripura; tret que hagis estat atent i hagis escoltat amb diligència, el teu or no pot ser provat, ni tampoc la teva plata; cal que siguin provats... Per tant, si has concebut en el teu cor l'Escripura, el teu or, és a dir, el teu pensament, serà provat i la teva plata, que és la teva paraula, serà provada» (Hom. Sobre Èxode, XIII, 2).

Com feu Maria, la Mare de Jesús, que va concebre en el seu si i en el seu cor la Paraula (el Verb de Déu) escoltant-la, així cadascú quan es troba davant

l'Escripura: creu, obeeix i mira de respondre des del cor. La nostra oració (pensament, pregària, paraula), amb l'acte de fe, i amb tota la vida, forma part d'aquesta resposta. Una resposta que esdevé ofrena agraïda, lloança d'amor, valuosa com l'or i la plata. Només que aquesta ofrena valuosa ha de ser «provada» en el cor.

Per a Orígenes, amb tota la tradició més antiga, escoltar la Paraula continguda en l'Escripura exigeix un autèntic acte virtuós, un exercici ascètic, fins al punt que, si algú pretengués entendre la Bíblia i no el realitzés, no entendria res, no copsaria el que el Senyor li vol dir. I la veritat és que, qui podrà copsar la paraula d'un amic si no és rebuda com a tal, si no existeix l'amistat?

Es veu que aquesta manera d'entendre la comunicació entre Déu i nosaltres a través de l'Escripura té grans conseqüències per a explicar, no sols la vida de fe, sinó també tota la tasca evangelitzadora. Transmetre la fe i educar-la mitjançant la paraula, el testimoniatge, l'acompanyament és facilitar que la Paraula sigui engendrada en l'altre, creixi i vegi la llum en una nova criatura. Una mare quan, educant, transmet la fe al fill segueix exercint de mare, en continuïtat amb el moment en què va donar a llum (potser amb un dolor semblant). Heus aquí la fecunditat de l'Església, que no s'està d'engendrar fills a imatge del seu Fill Jesucrist, la Paraula (el Verb) feta carn.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ressons de Nadal

La nena té nou anys, a punt de fer-ne deu. Ha viscut amb intensitat els dies de Nadal. Ha descobert la dimensió religiosa que aquestes festes tenen per a moltes persones. El pessebre de casa dels avis paterns i les explicacions de l'àvia. La participació en una Missa del Pollet, el capvespre de la vigília de Nadal, acompanyant a uns cosins i comentant amb ells el què, el com i el perquè. La benedicció de taula del dia de Nadal per part de l'avi matern. La dècima d'una cosina de la seva edat, a l'hora de postres, tan ben acollida per molts dels comensals.

Ella no està batejada. Els pares re-meteren el bateig a que fos una decisió adulta que ella prengués. Mai l'hi han parlat dels elements religiosos des d'una perspectiva creient. Més aviat ho han fet, com a molt, des d'una perspectiva cultural. Tampoc ha participat en celebracions religioses viscudes com a tals. Fins ara pensava que Jesús era com un heroi més. Ara se n'adona que no és ben bé això. Hi ha nens i nenes i persones grans que parlen amb ell, en el que anomenen pregària. Això l'intriga.

Amb molts dubtes al cap i amb unes quantes qüestions per aclarir, el dia de cap d'any digué als pares: Com és que

jo no sé res de Jesús? Ni de com parlar amb ell? Ni de qui és Déu? Faré la comunió com alguns nens i nenes de l'escola? Per què no vaig a la catequesi? La situació ha sorprès els pares. No esperaven trobar-se-la i menys tan aviat. Veuen, però, que han d'afrontar-la. No es tanquen a res. Volen parlar-ne i escoltar la seva filla. Raonar el capteniment que els ha guiat. «Llavors alguns presentaren a Jesús uns infants perquè els imposés les mans i pregués per ells, però els deixebles els renyaven. Deixeu estar els infants: no els impediu que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells» (Mt 19,13-14).

No és un cas únic, ni rar o estrany. Els pares i mares han de reflexionar sobre el tema. Quantes decisions no es prenen sobre els fills, a la infantesa, pensant en el seu bé, sobre alimentació, vestimenta, temperatura ambiental, educació i escola, hàbits horaris i quotidians, comportaments socials, aspectes lúdics i de lleure... Es pot marginar la dimensió religiosa de la persona? Ajudar la seva vigència? «Ara, doncs, ja no sou estrangers o forasters, sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu» (Ef 2,19).

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

MATERNIDAD (IV)

Concebir y dar a luz la Palabra

La experiencia de ser madre contiene una riqueza tal que ha servido a lo largo de la historia para explicar misterios profundos. Lo podemos verificar en la historia de las religiones y de la cultura en general (las cosmogonías, mitos, etc.) Si perdiéramos de vista la maternidad, nos veríamos privados de una de las claves esenciales que la humanidad ha utilizado para entenderse a sí misma.

Este hecho es especialmente claro en el ámbito de nuestra fe. La maternidad está siempre presente a la hora de explicar lo que creemos y vivimos. No podía ser de otro modo.

Celebrar el «*Día de la Palabra*» significa volver la mirada, una vez más, con la mente y el corazón a la Biblia, a la Sagrada Escritura, como Palabra de Dios. Dios se dirige a nosotros dialogando, a través de unos textos. Algunos de estos textos se proclaman en la Misa acompañados por la expresión «*¡Palabra de Dios!*», a la que respondemos con alegría «*¡Te alabamos, Señor!*». Dios nos habla y nosotros respondemos... también con la vida.

Este hecho admirable, el diàlogo entre Dios y nosotros, se verifica constantemente en nuestra vida cristiana (todo acto evangelizador, educació, catequesis, anuncio, liturgia, oració, meditació, etc.) y merece ser bien entendido. El genial intérprete de la Biblia en la antigüedad (s. II), Orígenes, comentando el libro del Éxodo, explicaba esta maravillosa comunicación de la Palabra de Dios en la Escritura, mediante la imagen de la maternidad.

«No podrás ofrecer a Dios algo de tu pensamiento, o de tu palabra, a no ser que antes hayas concebido en tu corazón la Escritura; a no ser que hayas estado atento y hayas escuchado con diligencia, no puede tu oro ser probado, ni tampoco tu plata; se exige que sean probados... Por tanto, si has concebido en tu corazón la Escritura, tu oro, es decir, tu pensamiento, será probado y tu plata que es tu palabra, será probada» (*Hom. Sobre Éxodo*, XIII, 2).

Como hizo María, la Madre de Jesús, que concibió en su seno y en su corazón la Palabra (el Verbo de Dios) escuchándola, así cada uno cuando se encuentra ante la Escritura: cree, obedece y trata de responder desde el corazón. Nuestra oración (pensamiento, plegaria, palabra), con el acto de fe, y con toda la vida, forma parte de esta respuesta. Una respuesta que viene a ser ofrenda agradecida, alabanza de amor, valiosa como el oro y plata. Sólo que esa ofrenda valiosa ha de ser «probada» en el corazón.

Para Orígenes, con toda la tradición más antigua, escuchar la Palabra contenida en la Escritura exige un auténtico acto virtuoso, un ejercicio ascético, hasta el punto de que, si alguien pretendiera entender la Biblia y no lo realizara, no entendería nada, no captaría lo que el Señor quiere decirle. Y la verdad es que ¿quién podrá captar la palabra de un amigo si no es recibida como tal, si no existe la amistad?

Se ve que esta forma de entender la comunicación entre Dios y nosotros a través de la Escritura tiene grandes consecuencias para explicar, no solo la vida de fe, sino también toda la tarea evangelizadora. Transmitir la fe y educarla mediante la palabra, el testimonio, el acompañamiento es facilitar que la Palabra sea engendrada en el otro, crezca y vea la luz en una criatura nueva. Una madre cuando, educando, transmite la fe al hijo sigue ejerciendo de madre, en continuidad con el momento en que dio a luz (quizá con un dolor semejante). He aquí la fecundidad de la Iglesia, que no cesa de engendrar hijos a imagen de su Hijo Jesucristo, la Palabra (el Verbo) hecha carne.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

25 o 50 anys de vida matrimonial

El passat 8 de gener, durant la celebració de la missa de les 12 h a la Catedral de Sant Llorenç, 9 matrimonis que en els darrers anys de pandèmia havien arribat a les nocces d'argent o d'or del seu casament, van acollir una benedicció particular de mans del bisbe Agustí. Les famílies provenien de Cantallops, Gavà, Ordal, Sant Feliu de Llobregat i Sant Vicenç dels Horts.

Aquest senzill ritu venia a perllongar la festivitat de la Sagrada Família, que litúrgicament es va celebrar el divendres 30

de desembre. Aquesta és una iniciativa de la Delegació de Família i Vida, realitzada ja en anys anteriors a la pandèmia, que ara s'ha pogut reprendre, per donar una rellevància particular a la

institució del matrimoni i per donar gràcies a Déu per la fidelitat dels esposos i pel testimoniatge de vida que donen enmig del món, senzillament pel fet d'existir.

Trobadà anual de la Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit

Dies 28 i 29 de gener, al complex Martí Codolar (Avda. Cardenal Vidal i Barraquer 15, Barcelona).

El predicador serà el P. Juan Manuel Martín-Moreno, sj, amb el lema: «No tinguis por, perquè jo soc amb tu» (*Is 41,10-13*).

L'acollida serà el dissabte a les 16 h i el diumenge a les 9.30 h.

Per a més informació:

- Sandra Cárdenas (WhatsApp 605 374 163 o sandracardenasvillabona@gmail.com)
- Carla Costa (WhatsApp 657 691 402 o mcosta463@gmail.com)
- www.renovacio.cat

Trobadà ecumènica a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç

Dilluns 23 de gener a les 19 hores. Acte presidit pel bisbe Agustí Cortés, amb representants de diverses confessions cristianes:

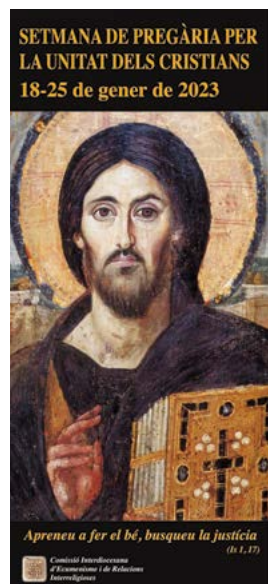
—Pastora Marta López Ballalta, de l'Església Evangèlica de Barcelona-Centre.

—Pastor Miquel García, de la Primera Església Evangèlica de Sant Feliu de Llobregat.

—P. José Santos, prevere de l'Església Ortodoxa-Patriarcat de Sèrbia.

—Sr. Lluís Brull, evangèlic, director del programa «Encuentros» i coordinador del grup bíblic ecumènic de la Parròquia de Sant Pere de Gavà.

—Un representant de l'Església Ortodoxa-Patriarcat de Romania.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

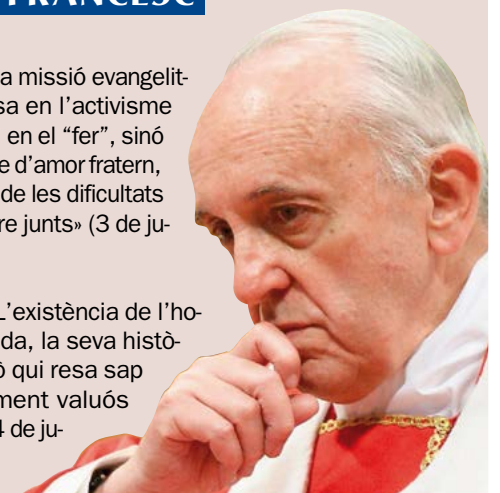

@Pontifex_es: «Cada vegada que obrim el cor a Jesús, la benedicció de Déu entra en la nostra vida» (2 de juliol).

@Pontifex_es: «Germans, germanes, no confiïm en les riqueses i no temem les nostres pobreses, materials i humanes. Com més lliures i senzills, petits i humils siguem, més l'Esperit Sant guia la missió i ens fa protagonistes de les seves meravelles» (3 de juliol).

@Pontifex_es: «La missió evangelitzadora no es basa en l'activisme personal, és a dir, en el "fer", sinó en el testimoniatge d'amor fraterno, fins i tot per mitjà de les dificultats que implica el viure junts» (3 de juliol).

@Pontifex_es: «L'existència de l'home és una alenada, la seva història és fugaç, però qui resa sap que és summament valuós als ulls de Déu» (4 de juliol).

Presentació de la Memòria d'activitats de l'Església diocesana

El proper dimecres 25 de gener, a les 17 h, tindrà lloc a la Casa de l'Església, seu diocesana, l'acte de presentació de la Memòria d'activitats 2021, que acaba de sortir a la llum.

Si bé cada any es publica l'opuscle *La Nostra Església*, on es rendeix compte dels balanços econòmics, de les estadístiques diocesanes i de les activitats del Bisbat, la Memòria d'activitats 2021 de la nostra Església diocesana és un pas més per avançar en el compromís de transparència per a continuar oferint a les nostres comunitats cristianes i a la nostra societat el què som, el què fem i com ho fem. És també ocasió per agrair la col·laboració de tantes persones que, amb el seu temps, les seves capacitats, la seva pregària i les seves aportacions, fan possible tot el que l'Església porta a terme.

L'Església, fidel al seu compromís amb els fidels i amb tota la societat, ofereix en aquesta

Memòria el seu veritable rostre, donant a conèixer la seva forma d'organització, la seva estructura, el seu finançament i les activitats que desenvolupa en el marc dels seus fins propis: l'evangelització, l'anunci de la fe i l'exercici de la caritat.

Aquesta Memòria vol oferir una panoràmica no només del darrer exercici consolidat, el del 2021 sinó també l'evolució econòmica del període transcorregut des de la publicació de l'anterior Memòria d'activitats 2016.

A l'acte del dimecres 25 de gener han estat convidats les diverses instàncies diocesanes, com ara el Consell Pastoral Diocesà o el Consell Presbiteral, les delegacions, els arxiprestes, etc., però també institucions locals i del territori, com per exemple els ajuntaments dels 77 municipis de la diòcesi o els consells comarcals, entre altres.

Adolescents i joves: passos petits, però en la direcció justa

Una de les indicacions que ens ajuda a identificar que entolem el bon camí és la sinodalitat: la consciència i la praxi de caminar junts. Veiem un parell d'exemples.

Jornada d'animadors

Per a la Pastoral Juvenil, aquest 2023 ens ofereix un context d'acció marcat per la celebració de la JMJ. Des del Secretariat Interdiocesà de Joventut, a les diòcesis de la Tarraconense i les Illes, s'ha pensat establir tres cites en el camí vers l'experiència de Lisboa: una jornada d'animadors, una trobada diocesana i una celebració d'enviament. Totes les diòcesis viuran aquests moments, cadascuna localment i no necessàriament en les mateixes dates, però amb un sentit de comunió eclesial.

El proper 4 de febrer, de les 10 a les 13 h, al CPS Francesc Palau del Prat de Llobregat (c/ Cadaqués 2, 2n) tindrà lloc una matinal formativa sobre la realitat dels grups juvenils en la pastoral amb adolescents i joves, la definició d'itineraris formatius, metodologies i activitats. El desig és el de dotar d'eines als animadors que acompanyen els grups existents o els joves i adolescents que puguin engrescar-se amb la participació a la JMJ.

Per a més informació i inscripcions: a les xarxes socials de SantfeliuJove i al correu electrònic santfeliujove@bisbatsantfeliu.cat.

Trobada d'adolescents

Amb el lema «La tenda del trobament», tindran lloc unes convivències per a

adolescents el darrer cap de setmana de gener, dies 28 i 29, a la Casa d'Espiritualitat Santa Maria de Lavera.

La iniciativa sorgeix dels grups de la catequesi de postcomunió a les parròquies del Prat i, compartint inquietuds i desitjos en l'acompanyament als preadolescents que ja han fet la Primera Comunió, s'hi han involucrat també grups de les parròquies de Castelldefels, Sant Feliu de Llobregat, etc. També hi ha famílies dels participants que estan col·laborant perquè aquesta experiència pilot faci part d'una trajectòria que ajudi a continuar creixent en la fe els fills, així com els pares.

Les convivències aprofundiran el passatge bíblic de l'Èxode que parla de «la tenda del trobament» (Ex 33,7)

LA TENDA DEL TROBAMENT

LA TIENDA DEL ENCUENTRO

i com aprendre a trobar-nos amb Déu enmig del soroll del món actual. Comencen a primera hora de la tarda del dissabte i acaben amb el dinar del diumenge. Les famílies són convidades especialment al matí del diumenge, amb unes activitats on participaran conjuntament famílies, infants i catequistes.

Per a més informació, podeu adreçar-vos al correu electrònic:

parroquieselprat@gmail.com

AGENDA

► **Sessions de formació i diàleg.** Organitzades per les parròquies de l'Arxiprestat de Vilafranca del Penedès, tracten diverses temàtiques, un dilluns al mes, al vespre, a la Sala Mn. Vinyeta de la Parròquia de Santa Maria de Vilafranca. El 23 de gener, a les 21 h, Manel Simó, prevere i periodista, parlarà dels 60 anys del Concili Vaticà II.

► **Recés a la Casa de Betània.** Diumenge 29 de gener, de 10 a 17.30 h. Dirigit pel P. Francesc Sánchez, ofm cap. Preu: 15 € amb dinar. Més informació: Misioneras Hermanas de Betania (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [He 9,15.24-28 / Sl 97 / Mc 3,22-30]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Tortosa: **■ Sant Francesc Gil de Frederic i Sans**, prev. i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu.

24. □ Dimarts [He 10,1-10 / Sl 39 / Mc 3,31-35]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.

25. □ Dimecres [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol,

camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dijous [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda i deixeblla de sant Jeroni.

27. ■ Divendres [He 10,32-39 / Sl 36 / Mc 4,26-34]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fundadora de les ursulines (Brèscia, 1535). Tortosa: **□ Sant Enric d'Ossó i Cervelló** (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fundadora de les teresianes (STJ).

28. □ Dissabte [He 11,1-2.8-19 / Sl: Lc 1 / Mc 4,35-41]. Lleida: Sant Valeri. Sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i dels estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat, mr.

29. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [So 2, 3;3,12 / Sl 145 / 1C 1,26-31 / Mt 5, 1-12a]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), prev. barceloní, fund. mercedaris (OdeM); Sant Tomàs d'Aquino, prev. i dr. de l'Església. Beat Manuel Domingo i Sol, (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OP).

Diumenge III de durant l'any (A)

COMENTARI

«Jesús anava predicant la Bona Nova del Regne i guarint tota malaltia»

Seguim els primers passos de la vida pública de Jesús que comença precisament amb una predicació molt clara: *Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop*. Per tant per a Jesús la conversió no és només pròpia de la Quaresma sinó que és un supòsit fonamental perquè el Regne de Déu es faci present entre nosaltres. I aquesta predicació i aquest Regne són la gran llum que il·lumina els pobles: *El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós*. Aquesta predicació començà a la regió de *Zabuló i de Neftalí*. D'aquesta manera es compleix la profecia que hem escoltat a la primera lectura que parla de la humiliació del país de *Zabuló i de Neftalí* però ara *el poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós*. *Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa* perquè el Senyor ha tret el pes que carregava sobre les seves espatlles: *Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla, tot ho heu trossejat*. Ara el poble pot viure ja lliure sense cap esclavitud. Això és el que predicarà Jesús; això és el Regne de Déu, un Regne de fills, no d'esclaus. I al servei d'aquest Regne Jesús escull els primers apòstols: *Pere, Andreu, Jaume i Joan: Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes*. Veiem la seva disponibilitat total: *Abandonaren immediatament les xarxes... la barca, el pare i se n'anaren amb ell...* Quina serà la seva missió? Seguir el camí de Jesús: *Anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia*. Això és també el que faran els apòstols que ho han deixat tot per predicar l'evangeli. Però el centre sempre és només Jesús. Pau posa en guàrdia contra les divisions dels corintis. *Que no hi hagi divisions entre vosaltres. Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres?* Tots som cridats a ser apòstols, a seguir incondicionalment el Crist, deixant-ho tot per ell. Però sense divisions entre nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madián.

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruité en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estiguedu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «Doncs jo, d'Apol·ló», «Jo, de Quefes», «Jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Nazaret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.»

Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la bona nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaúm, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.

DIUMENGE DE LA PARAULA VII SETMANA DE LA BÍBLIA

22 GENER - 28 GENER 2023

llaren amb un llençol, juntament amb les espècies aromàtiques, tal com és costum d'enterrar entre els jueus. ⁴¹ Hi havia un hort a l'indret on havien crucificat i entre l'hort un sepulcre buit, i no hi havia ningú que hi entrés.

ressuscitar d'entre els morts. I els dos deixebles se'n tornaren a casa.

Jesús s'apareix a Maria Magdalena ^k

¹¹ Maria es va quedar plorant a fora, al costat mateix del sepulcre. I quan ella va veure Jesús, no el va reconèixer.

**US ANUNCIEM
ALLÒ
QUE HEM VIST
I SENTIT**

(1Jn 1,3)

www.setmanadelabiblia.cat
setmanadelabiblia@gmail.com

Escola Cristiana
de Catalunya

claret

CPL

ràdio estel

Catalunya
Cristiana

Activitats del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

DIUMENGE, 22 DE GENER DE 2023
Catedral de Sant Llorenç (Sant Feliu de Llobregat)

—A les 12 h, Missa del Diumenge de la Paraula amb l'entronització de la Bíblia

DIUMENGE, 22 DE GENER DE 2023
Basílica del Monestir de Montserrat

—A les 18.45 h, celebració solemne de Vespres

DIMARTS, 24 DE GENER DE 2023
Basílica de Santa Maria (Vilafranca del Penedès)
 c/ Santa Maria, 12

—A les 18.30 h, celebració de la Paraula: inclourà la presentació i la lectura comunitària del llibre de Rut (Antic Testament).

Amb la participació de la professora María Luisa Melero.

DIJOUS, 26 DE GENER DE 2023
Xerrada ecumènica

- Jaume Triginé, «Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11,28)
- Xavier Alegre, sj, «Us anunciem allò que hem vist i sentit» (1Jn 1,3)

A les 20.30 h, la sessió serà virtual.

Està oberta a tothom, prèvia inscripció.

Per poder accedir a la trobada al correu: animaciobiblica@bisbatsantfeliu.cat

DIVENDRES, 27 DE GENER DE 2023
Parròquia de Santa Eulàlia (Pallejà)

Pg. Jaume Balmes, 2

—A les 19.45 h, aprofundir en el text bíblic (Lectura compartida): «Us anunciem allò que hem vist i sentit» (1Jn 1,3)

DISSABTE, 28 DE GENER DE 2023

Visita al Santuari de la Cova de Manresa per fer una visita guiada dels mosaics de Rupnik i una xerrada sobre els Exercicis de sant Ignasi.

—A les 10 h, visita

—A les 12.30 h, xerrada de Xavier Melloni, sj, «Transfons bíblic dels Exercicis de sant Ignasi»

Demanar entrada per poder accedir a la trobada al correu: animaciobiblica@bisbatsantfeliu.cat

DILLUNS, 30 DE GENER DE 2023
Parròquia Sant Pere de Gavà

c/ del Raval de Molins, 36

—A les 18.30 h, a la capella del Santíssim.

Organitzat pel Grup de Bíblia Ecumènic

Nota: totes les activitats estan obertes a tothom.

Pregàries dels fidels

per a una celebració de la Paraula de Déu en la Setmana de la Bíblia

FOTO: PIXABAY

1. Perquè els cristians de totes les Esglésies siguem fidels a l'Evangeli amb el nostre testimoniatge de fe davant el món.
2. Perquè Déu concedeixi a totes les Esglésies cristianes d'enfortir allò que les uneix i superar allò que les separa.
3. Perquè aviat arribi el dia en què tots els qui creiem en Crist puguem compartir el pa i el calze d'una mateixa Eucaristia.
4. Perquè el món sencer creixi en la pau, la llibertat i la justícia, i se superin les divisions i enemistats entre els pobles.
5. Perquè tots els qui som aquí celebrant l'Eucaristia aprenguem cada dia a ser més fidels a la Paraula del Senyor.

- **(Is 55,3)** «Estigueu atents, veniu a mi. Escolteu-me i viureu! Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David.»
- **(Sir 24,19)** «Veni a mi, vosaltres que em desitgeu, i sacieu-vos dels meus fruits.»
- **(Pr 8,35)** «Qui em troba, troba la vida, i el Senyor li concedeix el seu favor.»
- **(Jn 1,1)** «Al principi existia la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu.»
- **(Ac 14,15)** «Però què feu? Si som homes igual que vosaltres! Per això us anunciem la bona notícia que us convertiu d'aquests ídols al Déu viu que ha fet el cel, la terra i el mar, i tot el que s'hi mou.»
- **(2Co 5,8)** «Ens sentim, doncs, plens de confiança, i preferim emigrar del cos i anar a viure amb el Senyor.»
- **(1Te 3,8)** «...i ara ens sentim reviuir veient que us manteniu fermes en el Senyor.»

- **(1Jn 1,1)** «Us anunciem allò que existia des del principi, allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat amb les nostres mans. Us parlem de la Paraula de la vida.»
- **(1Jn 1,2)** «...ja que la vida s'ha manifestat: nosaltres l'hem vista i en donem testimoni, i us anunciem el qui és la vida eterna, el qui estava amb el Pare i se'n ha manifestat.»
- **(1Jn 1,5)** «El missatge que hem sentit de Jesucrist i que us anunciem és aquest: Déu és llum, i en ell no hi ha fosc de cap mena.»

Es recomana la lectura de la Sagrada Escritura. Aquest any podríem fer el propòsit de llegir la carpeta de l'Evangeli segons Mateu, en format digital, de la col·lecció de l'Associació Bíblica de Catalunya, «Llegir la Bíblia en Grup». Es podrà descarregar, sense cost, des del web: www.setmanadelabiblia.cat. Material molt útil per a l'estudi en grup del text sagrat.

«Allò que hem vist i sentit, us ho anunciem»

La iniciativa de celebrar el Diumenge de la Paraula de Déu, de la Setmana de la Bíblia, neix d'una voluntat clara d'ajudar a viure. Davant un panorama de foscor i de mort es pretén posar a l'abast del major nombre de persones la Paraula de la Vida. Així sintonitzem amb la pràctica del cristians des dels inicis.

La Primera Carta de sant Joan s'inicia amb aquest extraordinari pròleg (1Jn 1,1-4). El seu contingut és tan ric que donaria per a tota una gran catequesi sobre l'Esclat, la Paraula de Déu i la tasca evangelitzadora de l'Església. Veiem que en poques paraules expressa tot el que voldríem viure com a evangelitzadors:

«Us anunciem allò que existia des del principi, allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat amb les nostres mans. Us parlem del qui és la Paraula de la vida, ja que la vida s'ha manifestat: nosaltres l'hem vist i en donem testimoni, i us anunciem el qui és la vida eterna, que estava amb el Pare i se'ns ha manifestat. A vosaltres, doncs, us anunciem allò que hem vist i sentit, perquè també vosaltres tingueu comunió amb nosaltres, que estem en comunió amb el Pare i amb el seu Fill Jesucrist. Us escrivim tot això perquè la vostra joia sigui completa.»

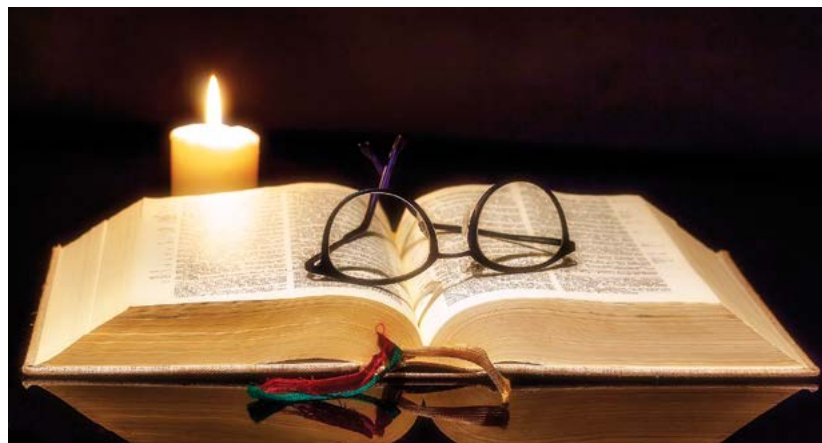

FOTO: PIXABAY

—«Us anunciem». Aquest és un text, un escrit, que forma part del que anomenem «la Bíblia» i conté un missatge, més concretament «un anunci».

—El que s'anuncia és «la Paraula de la vida». Però una paraula especial, perquè més que una paraula escrita o parlada, es tracta d'una persona («el qui és la Paraula»). Una persona que és paraula, comunicació de vida. En realitat tota l'Esclat només és una paraula: Jesucrist.

—«Us anunciem... a vosaltres». Parla en plural perquè és una comunitat de cristians qui escriu, i s'adreça al seu

interlocutor en plural, perquè és també una comunitat qui rep el missatge. Els llibres de l'Esclat no són pròpiament escrits individuals, sinó que tenen al darrere una comunitat, un grup, una escola, identificada amb una mateixa o semblant vivència de fe. Aquestes comunitats miren de viure la fe, tal com nosaltres, il·luminant la vida, les vicissituds de l'existència des de Déu i la seva voluntat.

—«Allò que hem vist i sentit». L'anunci de l'Evangeli no neix d'una ment il·lustrada, capaç de bastir les seves idees i utopies, sinó de l'experiència

compartida d'haver rebut, «veure i sentir», la Paraula. Una experiència que inclou la vivència d'ésser enviat. Una experiència que subratlla l'Encarnació, és a dir, que el Verb de Déu ha esdevingut veritablement home i s'ha pogut tocar, veure, sentir...

—«Us anunciem perquè vosaltres tingueu comunió amb nosaltres». L'evangelització, i el text bíblic que n'és instrument, és un veritable diàleg entre dos subjectes, que hi impliquen tota la persona: el que hem viscut... perquè visqueu vosaltres també. Quan posem a les mans d'algu la Bíblia, el que volem és que ell arribi a viure el gaudi de la comunió de fe i d'amor amb nosaltres.

—«Que estem en comunió amb el Pare i el Fill...». Una comunió que és participació en la vida de la Trinitat.

Es produeix una experiència apassionant. La comunitat no només «escolta» el que Déu els vol dir, sinó que «rep, acull, creu i viu en el cor el missatge de Déu, fent-lo propi». Tot d'una allò viscut esdevé paraula per als altres. Tot un esdeveniment de comunicació, que es realitza quan l'Esclat se'ns posa a l'abast i que acaba que «la joia sigui completa».

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Setmana de la Bíblia i Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral

Encetem la celebració de la «VII Setmana de la Bíblia», que enguany serà del 22 al 28 de gener. Precedida pel Diumenge de la Paraula de Déu, dia 22 de gener, és un diumenge dedicat a la Paraula de Déu. En paraules del Papa: «El fet de dedicar un diumenge de l'any litúrgic a la Paraula de Déu ens permet fer que l'Església revisqui el gest del Ressuscitat que obre per a nosaltres el tresor de la seva Paraula perquè puguem anunciar arreu aquesta riquesa inexhaurible», que aquest any té el lema: «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar... feu-vos deixebles meus i la vostra ànima trobarà repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera» (Mt 11,28), tal com ho va instituir en la Carta Apostòlica en forma de «Motu Propio» *Aperuit Illis*.

El lema d'enguany de la VII Setmana de la Bíblia és: «Us anunciem allò que hem vist i sentit» (1Jn 1,3).

Els actes estan organitzats per l'Associació Bíblica de Catalunya, els diversos Secretariats d'Animació Bíblica de la Pastoral dels bisbats (allà on n'hi ha), l'Abadia de Montserrat, les diferents delegacions diocesanes (litúrgia, mitjans de comunicació, evangelització...), i també a iniciativa d'arxiprestats, parròquies, editorials, mitjans de comunicació, etc. Aquest

any les activitats seran presencials i una virtual que serà una xerrada i diàleg ecumènic.

És important fer una lectura compartida de les Esclat per a la seva comprensió, a través de grups de lectura-reflexió i estudi de la Bíblia que ja existeixen. Aquest any s'han creat de nous i s'ha de pensar en crear-ne més allà on hi hagi l'interès i l'oportunitat de fer-ho; també té molta importància la tasca ecumènica i de diàleg interreligiós, que es vol continuar duent a terme, amb un reconeixement pel gran valor dels esforços fets fins ara en aquest sentit.

Igual que en l'edició passada, des del web de la VII Setmana de la Bíblia oferirem materials, reflexions i accés en directe o diferit, segons els casos, d'alguns dels actes que s'organitzaran en els diferents bisbats. Es poden trobar a l'enllaç: www.setmanadelaibiblia.cat

Us recordem que la raó de ser d'aquest Secretariat, com consta als objectius del decret de constitució és: «Afavorir totes les iniciatives pastorals que apropin la Paraula de Déu al major nombre de persones possible». Així, doncs, tots els actes que es faran a la nostra diòcesi i a la resta de diòcesis de la Tarraconense són una oportunitat excel·lent per apropar la Bíblia al nostre poble.

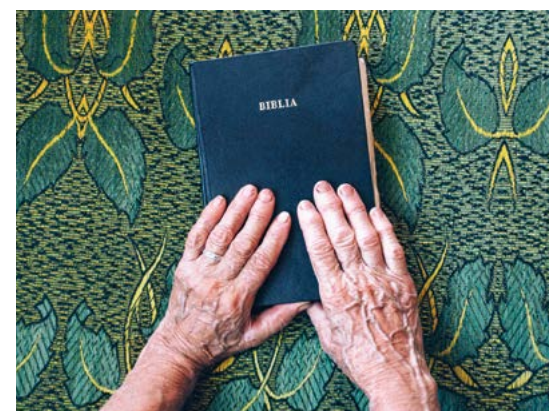

FOTO: PIXABAY

De totes aquestes activitats fem publicitat en els mitjans de comunicació, a les xarxes socials, pel boca-orella... i les podeu trobar a l'enllaç del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat <https://bisbatsantfeliu.cat/delegacions/evangelitzacio-i-apostolat-seglar/secretariat-danimacio-biblica-de-la-pastoral/> i al bloc <https://animaciobiblicasf.blogspot.com/>

M. Pilar Lozano Ferrer
Directora del Secretariat
d'Animació Bíblica de la Pastoral
Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

«Eso que hemos y oído os lo anunciamos»

La iniciativa de celebrar el Domingo de la Palabra de Dios, de la Semana de la Biblia, nace de una clara voluntad de ayudar a vivir. Ante un panorama de oscuridad y muerte se pretende poner al alcance del mayor número de personas la Palabra de la Vida. Así sintonizamos con la práctica de los cristianos desde sus inicios.

La Primera Carta de san Juan se inicia con este extraordinario prólogo (1Jn 1,1-4). Su contenido es tan rico que daría para toda una gran catequesis sobre la Escritura, la Palabra de Dios y la labor evangelizadora de la Iglesia. Vemos que en pocas palabras expresa todo lo que quisiéramos vivir como evangelizadores:

«Lo que existía desde el principio, lo que hemos oído, lo que hemos visto con nuestros propios ojos, lo que contemplamos y palparon nuestras manos acerca del Verbo de la vida; pues la Vida se hizo visible, y nosotros hemos visto, damos testimonio y os anunciamos la vida eterna que estaba junto al Padre y se nos manifestó. Eso que hemos visto y oído os lo anunciamos, para que estéis en comunión con nosotros y nuestra comunión es con el Padre y con su Hijo Jesucristo. Os escribimos esto, para que nuestro gozo sea completo.»

—«Os anunciamos». Éste es un texto, un escrito, que forma parte de lo que llamamos «la Biblia» y contiene un mensaje, más concretamente «un anuncio».

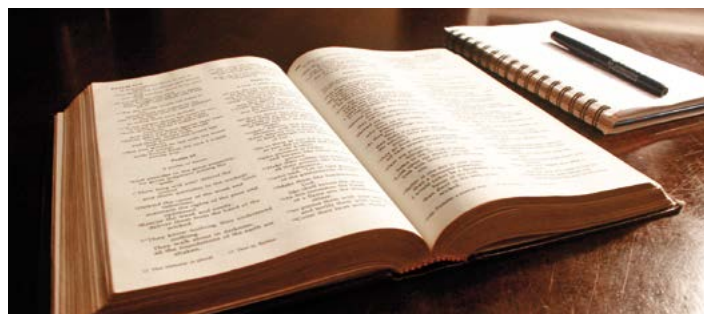

FOTO: PIXABAY

—Lo que se anuncia es «el Verbo de la vida». Pero una palabra especial, porque más que una palabra escrita o hablada, se trata de una persona («quien es la Palabra»). Una persona que es palabra, comunicación de vida. En realidad, toda la Escritura es sólo una palabra: Jesucristo.

—«Os anunciamos... a vosotros». Habla en plural porque es una comunidad de cristianos quien escribe, y se dirige a su interlocutor en plural, porque es también una comunidad quien recibe el mensaje. Los libros de la Escritura no son propiamente escritos individuales, sino que tienen detrás una comunidad, un grupo, una escuela, identificada con una misma o similar vivencia de fe. Estas comunidades tratan de vivir la fe, como nosotros, iluminando la vida, las vicisitudes de la existencia desde Dios y su voluntad.

—«Lo que hemos visto y oído». El anuncio del Evangelio no nace de una mente ilustrada, capaz de construir sus ideas y utopías, sino de la experiencia com-

partida de haber recibido, «ver y oír», la Palabra. Una experiencia que incluye la vivencia de ser enviado. Una experiencia que subraya la Encarnación, es decir, que el Verbo de Dios se ha convertido verdaderamente en hombre y se ha podido tocar, ver, sentir...

—«Os lo anunciamos, para que estéis en comunión con nosotros». La evangelización, y el texto bíblico que es instrumento, es un verdadero diálogo entre dos sujetos, que

implican a toda la persona: lo que hemos vivido... para que viváis vosotros también. Cuando ponemos en manos de alguien la Biblia, lo que queremos es que él llegue a vivir el gozo de la comunión de fe y de amor con nosotros.

—«Nuestra comunión que es con el Padre y con su Hijo...». Una comunión que es participación en la vida de la Trinidad.

Se produce una experiencia apasionante. La comunidad no sólo «escucha» lo que Dios les quiere decir, sino que «recibe, acoge, cree y vive en el corazón el mensaje de Dios, haciéndolo propio». De repente lo vivido se convierte en palabra para los demás. Todo un evento de comunicación, que se realiza cuando la Escritura se nos pone al alcance y que termina que «la joya sea completa».

† Agustí Cortés Soriano

Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Semana de la Biblia y Secretariado de Animación Bíblica de la Pastoral

Iniciamos la celebración de la «VII Semana de la Biblia», que este año será del 22 al 28 de enero. Precedida por el Domingo de la Palabra de Dios, día 22 de enero, es un domingo dedicado a la Palabra de Dios. En palabras del Papa: «El hecho de dedicar un domingo del año litúrgico a la Palabra de Dios nos permite hacer que la Iglesia reviva el gesto del Resucitado que abre para nosotros el tesoro de su Palabra para que podamos anunciar a todo el mundo esta riqueza inagotable», que este año tiene el lema: «Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré... aprended de mí y encontraréis descanso para vuestras almas. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera» (Mt 11,28), tal y como lo instituyó en la Carta Apostólica en forma de «Motu Proprio» *Aperuit Illis*.

El lema de este año de la VII Semana de la Biblia es: «Eso que hemos visto y oído os lo anunciamos» (1Jn 1,3).

Los actos están organizados por la Asociación Bíblica de Cataluña, los diversos Secretariados de Animación Bíblica de la Pastoral de los obispados (donde los hay), la Abadía de Montserrat, las diferentes delegaciones diocesanas (liturgia, medios de comunicación, evangelización...), y también a iniciativa de arciprestazgos, parroquias, editoriales, me-

dios de comunicación, etc. Este año las actividades serán presenciales y habrá una que será virtual: una charla y diálogo ecuménico.

Es importante realizar una lectura compartida de las Escrituras para su comprensión, a través de grupos de lectura-reflexión y estudio de la Biblia que ya existen. Este año se han creado nuevos y hay que pensar en crear más allá, donde haya interés y la oportunidad de hacerlo; también tiene mucha importancia la tarea ecuménica y de diálogo interreligioso, que se quiere seguir llevando a cabo, con un reconocimiento por el gran valor de los esfuerzos realizados hasta ahora en este sentido.

Al igual que en la pasada edición, desde la web de la VII Semana de la Biblia ofreceremos materiales, reflexiones y acceso en directo o diferido, según los casos, a algunos de los actos que se organizarán en los diferentes obispados. Se pueden encontrar en el enlace: www.semanadelabiblia.cat

Os recordamos que la razón de ser de este Secretariado, como consta en los objetivos del decreto de constitución es: «Favorecer todas las iniciativas pastorales que acerquen la Palabra de Dios al mayor número de personas posible». Así pues, todos los actos que se realizarán en nuestra diócesis y en el resto de diócesis de la Tarraconense son una oportu-

FOTO: PIXABAY

unidad excelente para acercar la Biblia a nuestro pueblo.

De todas estas actividades hacemos publicidad en los medios de comunicación, en las redes sociales, de boca en boca... y se pueden encontrar en el enlace del Obispado de Sant Feliu de Llobregat <https://bisbatsantfeliu.cat/delegacions/evangelitzacio-i-apostolat-seglar/secretariat-danimacio-biblica-de-la-pastoral/> y en el blog <https://animaciobiblicas.blogspot.com/>

M. Pilar Lozano Ferrer

Directora del Secretariado de Animación Bíblica de la Pastoral Diócesis de Sant Feliu de Llobregat